

Vliegende storm in een glas water?

...En dat ik daar niet bij geweest ben! Ik heb zeer goede inlichtingsbronnen, maar als men iets weet van horen zeggen is dit toch altijd minder interessant, dan iets te weten omdat men het zelf heeft meegemaakt.

Maar wie had durven vermoeden dat het zo een vaart zou lopen; wie had kunnen voorspellen dat de te verwachten discussie zou uitlopen op een resem beschuldigingen, die van aard zijn de meest doodbrave reder toch even te doen nadenken?

Weet u lezer, wat er gebeurd is op

De buitengewone algemene vergadering van de Rederscentrale V.Z.W.O.

De Rederscentrale V.Z.W.O. die zich overigens, m.i. ten onrechte, de **Beroepsvereniging** der Belgische Reders ter Zeevisserij noemt, is geen Beroepsvereniging doch wel een vereniging zonder winstoogmerken. Men weet dat deze vereniging verleden jaar betracht heeft om de beschermkledij globaal aan te kopen, waardoor er een felle discussie is ontstaan tussen de Rederscentrale enerzijds en de visserijcoöperatieven met de handelaars in visserskledij anderzijds. Tevens waren beheerders van de Rederscentrale en leden-reders even heftig gekant tegen het systeem van de Rederscentrale omdat men algemeen van oordeel was dat de Rederscentrale zich hals over kop aan iets gewaagd had zonder kennis van zaken, wat een enorme onkosten zou meebrengen voor de Rederscentrale, onkosten die uiteindelijk toch zou betaald worden door de leden-reders.

Hierom was er, bij handtekening van meer dan 100 leden-reders, 'n buitengewone algemene vergadering geëist, dewelke vrijdag 20 maart 1964 te Oostende plaats had.

Ik heb alles van horen zeggen, maar dat kan niet beletten dat ik over deze vergadering wil schrijven en dat ik zelfs zinnens ben eens flink te muggeziften over wat er daar is gebeurd en over wat er daar is gezegd geworden. Zelfs zo mijn muggenzifterij van vandaag voor de helft on-waarheid zou zijn, vind ik het toch nog erg genoeg om te beweren dat er heel veel zal moeten veranderen wil de Rederscentrale kans hebben te blijven bestaan.

In het toneelstuk naar zijn naam zegt Hamlet bij het begin « Er is iets rot in de Deense staat » en vooraleer het stuk geëindigd is, heeft hij vele hoofden doen vallen. Ik durf beweren dat er iets rot is in de Rederscentrale zodat men de moed zal moeten hebben vele hoofden te doen vallen, wil men behoeden dat de Rederscentrale zelf valt.

Wie echter zal deze hoofden doen vallen? De reders? Ze waren, zoals verwacht en zoals door

mij voorspeld, zeer gering in aantal. Zullen onze reders ook ditmaal komen aandraven om de put te vullen, **nadat** het kalf verdronken is?

Voorlichting door de Rederscentrale

Reeds onmiddellijk na het inleidend woord door voorzitter R. Bauwens vloog dhr Vandenberghe uit zijn zetel met de aanklacht dat het Sekretariaat wel aanzienlijke sommen wil boekt zien voor aankoop van allerhande visserijtijdschriften, maar dat de leden deze tijdschriften niet ter beschikking krijgen en dat, wat veel erger is, het sekretariaat deze tijdschriften ten eeuwige dage opbergt of er toch in elk geval nooit iets uit mededeelt aan de leden. Reder Boone meende de zaak zelfs veel konkreter te mogen stellen liet uitschijnen dat de Rederscentrale weliswaar al te weinig haar leden inlicht, maar vooral dat de mededelingen van de Rederscentrale, als er eens een omzendbrief wordt gezonden, deze mededelingen dan nog misleidend, onjuist of totaal verkeerd zijn.

Wanneer de Voorzitter de aanklacht even wilde milderen, verwees dhr Boone naar de omzendbrief van de Rederscentrale, waarin werd medegedeeld dat de reders de kledij moeten geven met terugwerkende kracht tot 1 juli 1963, wat spreker voor zijn bemanning dan ook gedaan heeft, terwijl hij thans moet horen dat, gezien het Besluit nog niet verschenen is, de Rederscentrale 'n afwachter houding heeft aangenomen, maar daaromtrent niets aan de leden heeft medegedeeld.

Ook dhr Pyson verweet de Rederscentrale haar leden al te veel in de onwetendheid te laten, vooral met betrekking tot de beschermkledij, waarom de Voorzitter vroeg aan sekretaris R. Menu een historiek te willen geven van de

Aankoop van beschermkledij

Hieruit werd begrepen, wat iedereen reeds weet, dat men zinnens was om de kledingstukken zelf aan te kopen gezien de kostprijs bij de handelaars veel hoger lag dan de prijs die Rederscentrale kon afdwingen. Wanneer achteraf toch een akkoord werd bereikt met de bestaande handelaars op de kust, meende spreker te mogen onderlijnen dat dank zij Rederscentrale de handelaars thans hun kostprijzen zeer aanzienlijk hebben verminderd, wat het grote nut van Rederscentrale mag bewijzen, terwijl de Rederscentrale toch ook heeft kunnen bekomen een blijvende controle te mogen uitoefenen op mogelijke prijswijzigingen.

Hierop vroeg dhr Vandenberghe het woord om te bewijzen, met

de verslagen van de Beheerraad van de Rederscentrale in handen, dat het inzicht van de Rederscentrale principieel goed was, maar dat de werkgroep in deze beheerraad verder is gegaan dan was toegelaten, gezien die werkgroep kontakten mocht leggen en prijsvraag kon doen, maar geenszins gemachtigd was om reeds goederen te bestellen, een camionette aan te kopen en een magazijnier aan te stellen.

Cijfers worden afgedreund en cijfers worden door het sekretariaat geprotesteerd, maar uit alles blijkt uiteindelijk toch dat er kosten werden gemaakt die niet meer te rekuperen zijn en dat er **voor anderhalf miljoen materiaal** werd aangekocht dat volgens spreker slechts na jaren gedeeltelijk zal kunnen ten gelde gemaakt worden terwijl er bepaalde stukken nooit meer verkoopbaar zijn en dus een totaal verlies voor de Rederscentrale zullen betekenen.

De schoolmeester en de brutale leerling

Dhr Vandenberghe zei dat hij zich zeer zacht uitdrukte wanneer hij beweerde dat die werkgroep zeer voorbarig had gehandeld en om zijn woorden meer kracht bij te zetten detailleerde hij één feit, nl. het aanstellen van de magazijnier die, volgens dhr Vandenberghe, geen kennis heeft van dergelijke materialen gezien hij werkt in een kleine kunsthandel. Hierop replikeerde één der jonge heren Seghers, die riep dat er wel schoolmeesters zijn die reder worden.

Dat was te veel! Hoewel voorzitter Bauwens dhr Vandenberghe trachtte te kalmeren, was deze laatste zo gekrenkt dat hij mijnheer Seghers toeriep dat hij bij die schoolmeester in de leer mocht komen en dat die schoolmeester hem nu al dadelijk de les zou spellen en niettegenstaande de ontstane verwarring begrepen de aanwezigen uiteindelijk toch dat iemand in naam van de Rederscentrale bij een Nederlandse werf, inlichtingen en prijs had gevraagd over het nieuwe schip dat een reder in Nederland laat bouwen, en dat die vragen gesteld waren ter inlichting van de scheepswerf Seghers, die aldus de Rederscentrale wil gebruiken ten eigen bate! Dhr J. Seghers trachtte nog een verklaring van het gebeurde te geven, maar de vergadering was té geschokt en dhr Vandenberghe trok zo erg van leer, vooral met zijn eis om de aanwezigen te laten stemmen over de vraag of de beheerders van de Rederscentrale al of niet een algemene blaam verdienen, dat de verklaring van dhr Seghers in het tumult verloren ging.

Reeds sprongen enkele reders recht om hun instemming met die blaam te betuigen toen dhr Duquenne meende de vergadering er

te moeten op wijzen dat de beheerders van de Rederscentrale aan deze stemming niet mochten deelnemen omdat, volgens dhr Duquenne, een beheerder toch niet zijn eigen beheerraad kan afkeuren of blameren.

Deze tussenkomst van mijnheer Duquenne lijkt mij, op zijn zachtst uitgedrukt, nogal eigenaardig want waarom zou een beheerder niet mogen stemmen tegen zijn beheerraad, wanneer hij bijvoorbeeld in zijn beheerraad altijd in de minderheid zou gesteld worden?

Maar deze tussenkomst maakte toch dat voorzitter Bauwens enigszins opnieuw de leiding van de algemene vergadering kon opnemen en in een verklaring zegde dat, zo de algemene vergadering de gevraagde blaam zou stemmen, waarschijnlijk alle beheerders maar in ieder geval hij zelf onmiddellijk zijn ontslag zou nemen. Ook hierop valt er wel iets te zeggen, maar het is in ieder geval tot geen stemming gekomen daar dhr Vandenberghe verklaarde de werking van voorzitter Bauwens heel erg te kunnen waarderen en dat hij van deze waardering blij wilde geven door van zijn eis tot stemmen af te zien, zo aan het verzoek van dhr Boone, die de wens van de vergadering vertolkte, een gunstig gevolg zou worden gegeven, zodat het sekretariaat de opdracht krijgt regelmatig en uitvoerig de leden voor te lichten.

Met een laatste tussenkomst van dhr Pyson die zei van de Rederscentrale te durven verwachten dat zij, wanneer ze durft overwegen de beschermkledij zelf te regelen, ook de visafslag, de aankoop van gasoil en visserijbenodigdheden zou in handen nemen, mocht de voorzitter opgelucht deze vergadering sluiten, wijl het gevraagde financieel verslag zal gegeven worden op de algemene statutaire vergadering van 3-4-1964.

Besluit

Voor mij is intussen wel zoveel duidelijk geworden dat er iets broeit in de Rederscentrale en dat het een flinke mijnheer zal moeten zijn, die er wil in slagen dat losgeslagen schip terug veilig te meeren.

Zoals altijd en overal zal men in de beheerraad van de Rederscentrale wel mensen vinden die het goed menen, mensen die willen maar niet kunnen, mensen die kunnen maar niet durven, mensen die meelopen en voor wie altijd alles goed is, maar ook mensen die in alles wat ze doen, in alles wat ze zeggen eerst zichzelf en hun eigen zaak zien.

Ik kan niet voorspellen waarheen het met de Rederscentrale gaat maar ik durf wel beweren dat een maatschappij slechts groot is wanneer zij door « grote » mensen

vervolg blz 14

(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)	(8)	(9)	(10)
N.734 — N.753	50.020	36.180	36.600	44.700	5.350	24.000	196.850	94.355	291.205
N.3 — N.807	24.400	20.700	25.768	38.100	2.150	34.800	145.918	121.968	267.886
N.788 — N.790	7.860	19.900	15.220	25.500	4.200	18.980	91.660	137.647	229.307
N.706 — N.726	5.570	11.700	27.950	37.950	26.700	15.600	125.470	111.600	237.070
N.27 — N.718	23.380	10.430	21.500	9.970	45.310	25.550	136.140	54.089	190.229
N.721 — N.725	11.997	2.100	29.550	42.050	—	31.900	117.697	41.800	159.397
N.146 — N.498	—	25.900	—	29.154	12.300	19.250	86.614	22.750	109.364
N.534 — N.735	—	14.430	7.500	21.150	—	11.500	54.580	35.650	90.230
N.136 — N.702	3.350	3.450	19.500	27.900	—	11.300	65.490	16.425	81.915
Z.233 — Z.454	7.700	—	13.500	19.600	—	2.250	43.050	35.660	78.710
N.106 — N.804	—	6.500	—	16.900	5.000	9.200	37.600	29.610	67.210
N.106 — N.716	9.630	—	4.440	—	1.300	—	15.370	35.962	51.332
Z.493 — Z.751	—	—	12.940	15.250	—	—	28.190	2.420	30.610
N.36 — N.152	—	—	—	600	—	17.150	17.750	4.270	22.020
N.701 — N.805	—	—	—	—	—	10.250	10.250	—	10.250
N.716 — —	—	2.050	—	—	—	2.920	4.970	3.725	8.695
N.716 — N.718	—	—	—	6.350	—	—	6.350	—	6.350
N.732 — N.818	—	—	—	—	—	4.850	4.850	700	5.550
N.27 — N.702	—	—	—	—	—	—	—	3.385	3.385
O.261 — O.532	—	3.200	—	—	—	—	3.200	—	3.200
N.702 — —	—	—	—	—	1.150	—	1.150	—	1.150
N.735 — —	266	—	—	—	—	—	266	—	266
N.740 — N.744	—	225	—	—	—	—	225	—	225
TOTAAL Kg.	144.163	156.765	214.468	335.184	103.460	239.500	1.193.540	752.016	1.945.556

(1) Koppels (2) Opgevangen door de Rederscentrale aan 4 F (3) Idem aan 3 F (4) Idem aan 2,50 F (5) Idem aan 2 F (6) Idem aan 1 F (7) Idem aan 0,70 F (8) Aantal kg samen (9) Aangekocht door de handel (10) Totaal aangevoerd per koppel

Om deze, in span vissende vaartuigen, zijn er, die gedurende het seizoen van «MAAT» verwisselden, dit door motordefekt, enz. Zelfs twee vaartuigen, N.716 en N.735 probeerden individueel te vissen.

Aangevoerd:	1.945.556 kg sprout	Totale opbrengst:	5.130.415 F
Totale opbrengst van:	+ 18.272 kg puf	Waarde puf à 0,56 F:	— 10.322 F
	1.963.828 kg		5.120.183 F
	5.130.415 kg		

voor 1.945.556 kg of een gemiddelde van 2,63 F.

OOSTENDSE VISMIJNECHO'S

(Vervolg van blz. 7)

mooie partijen koolvis in de markt. Tongen werden door alle schepen gebracht, de vangsten waren echter zeer verschillend en begrepen tussen en paar honderd kilo en 4200 kg. Zeer veel mooie opbrengsten en een tweetal van meer dan 400.000 F.

Alle soorten werden duur verkocht al waren er voor de meeste soorten wel meldenswaardige prijs-schommelingen te noteren. Wijting werd ingezet aan 500 F op de maandmarkt en steeg die dag tot 750 F. Dinsdag herbegon de markt aan 440 F om terug te stijgen naar 700 F. Hetzelfde was het geval met tong, van laag naar hoog en hetzelfde op de dinsdagmarkt. De gemiddelde prijs voor tong varieerde trouwens van 85 naar 95 F per kg, en sommige soorten kenden prijsverschillen van 500 F per ben de ene dag bij de andere. Rog was peperduur, de gans week, keilrog, rode knorhaan en steenschol eveneens. Tarbot was er zeker te weinig op de markt. De westschepen waren het talrijkst op de sluitingsmarkt, toen werden ook de grootste vangsten gelost. De beste prijzen werden evenwel dinsdag betaald toen waren hier de duurste soorten. Platvis kreeg dinsdag trouwens tot 1100 F en de platjes tot 770 F. Zandschullen of scharren stegen tot 780 F per ben.

De kustvisserij kon toch reeds 'n grotere activiteit aan de dag leggen dan verleden week. We kregen elke dag garnaal op de markt, zij het nog niet te veel. De prijzen zijn enigszins gedaald maar blijven renderend. Mits beter weer moet de garnaalaanvoer nog aanzienlijk toenemen want de vangsten zelf blijven goed.

Reder Karel-Louis Verleene is niet meer

Begin deze week ontvingen wij het ontzettend bericht van het overlijden van reder Karel-Louis Verleene, in de ouderdom van 67 jaar.

Karel-Louis Verleene werd eigenaar van de O.217 welke in 1963 gebouwd werd op de werf Boel & Zonen, te Temse.

Hij werd voor de eerste maal reder in 1927 toen hij een houten vaartuig met hetzelfde nummer op de scheepswerf Denye had laten bouwen. Als jonge en wilskrachtige schipper vaarde hij veel naar het Kanaal, de Spaanse- en Portugese visgronden. Hij was een voorvechter van Cooperatieve gedachte in de visserij en samen met Leopold Verbanck was hij een der stichters van de Verenigde Vissers-Reders, waarvan hij lang voorzitter was, die een eigen Visafslag inrichtten en steeds op de bres stond om door samenwerking en gezamenlijke aankopen, de kostprijzen in de visserij neer te drukken. Vorige week donderdag nog was hij tegenwoordig als voorzitter op de vergadering van de V.V.R. Hij was ook lange tijd beheerder van de verzekeringsmaatschappij «De Ster» om daarna dezelfde te worden bij de Onderlinge Verzekering «Hulp in Nood» en de bevoorradingscoöperatieve SCAP, waarvan hij wegens gezondheidsredenen moest afzien. Zijn heengaan is een verlies voor de gemeenschap, want hij leefde met en voor de visserij.

Heden vrijdag werd hij in alle

intimiteit ten grave gedragen.

Op dinsdag 31 maart 1964 wordt er te 10 uur in de St. Petrus- en Pauluskerk, ter zijner gedachtenis een mis opgedragen.

Ons blad biedt aan de weduwe en familie de meest oprechte blijken van deelneming aan in de rouw die hen komt te treffen.

DE PROVINCIERAAD BRACHT HULDE AAN BESTENDIG AFGEVAARDIGDE SMISSAERT

De provincieraad van West-Vlaanderen bracht vorige week hulde aan de bestendige afgevaardigde Loncke en H. Smislaert.

Aan beiden werd door de heer Gouverneur hulde gebracht voor de manier waarop ze reeds zovele jaren aan het bestuur van de provincie medewerken. Hij spelde daarna de onderscheiding van ofborst onder het handgeklap en de felicitaties van de ganse provincieraad.

De heer H. Smislaert is sedert jaren een harde werker en zit ook in talrijke commissies van de visserij. Hij is zelfs voorzitter van de bedrijfsraad.

Ook ons blad wenst beide deputés hartelijk geluk met de bekomen onderscheiding.

VLIEGENDE STORM IN EEN GLAS WATER ?

(Vervolg van blz. 10)

wordt geleid en let wel dat ik niet beweer dat «grote» mensen grote reders moeten zijn, maar dat een grote of een kleine reder geen klein kind mag wezen. Anderzijds zullen vele reders eerstdaags weigeren met hun geld een maatschappij te steunen die rechtstreeks of onrechtstreeks de belangen van enkelingen verdedigt en zou nalaten haar eigen doelstelling te bejiveren.

Dat heeft dhr Vandenberghe op die vergadering klaarblijkelijk doen uitschijnen.

Of sommigen die met hem in de beheerraad zitten het zo willen, is een andere zaak.

Ik ben maar een sukkel van een muggezifter en ik kan slechts betrachten u, reder, wakker te schoppen, wel wetende dat goede verdiensten een goede slaap bezorgen, maar ook wetende dat slechte verdiensten u van alle slaap kunnen beroven. Moest u het ongeluk overvallen dat u niet meer kunt slapen omdat uw zaak niet langer rendabel is, waak en hoop dat u dan een Rederscentrale zult hebben om voor u in de bres te springen. Maar daar moet u, vandaag, nu dadelijk reeds voor zorgen wilt u een nuttige vereniging hebben, anders zult u, wanneer het te laat is, moeten vaststellen dat uw Rederscentrale eveneens in slaap gevallen is en met geen stokken meer wakker is te krijgen.

DE MUGGEZIFTER